

Analisis Fenomenologi Khalayak Sinema Tamil Malaysia

Badrul Redzuan Abu Hassan
Universiti Kebangsaan Malaysia

ABSTRAK

Sinema Tamil tempatan merupakan sebahagian daripada industri perfileman nasional. Pengaruh sinema ini dilihat mula berkembang sejak beberapa tahun kebelakangan ini sehingga berjaya mencapai kutipan pecah panggung menerusi *Vedigundu Passange* arahan Dr. Vimala Perumal. Namun, cabaran industri ini bukanlah disebabkan statusnya sebagai sinema minoriti, tetapi perlu bersaing dengan industri perfileman India khususnya Kollywood yang bertaraf global dan sentiasa dijadikan ukuran perbandingan. Tujuan utama makalah ini ialah untuk mengimbuai dan memahami sikap dan pengalaman penonton filem-filem berbahasa Tamil dalam kalangan khalayak masyarakat India di negara ini. Pendekatan fenomenologi telah digunakan sebagai panduan untuk melakukan penelitian tentang bagaimana khalayak membina pengetahuan, kesedaran dan pengalaman individu selaku subjek yang menonton filem-filem Tamil tempatan dan Kollywood. Menggunakan kaedah temubual berfokus, dapatan kajian dapat dirumuskan dalam 3 aspek: pertama, khalayak sinema Tamil tempatan hari ini majoritinya 'mendewasa' dengan keetnikan Tamilnadu atau jingoisme Bollywood dan masih bergelut untuk menerima kelainan dan inovasi pada naratologi, sinematografi, penataan muzik atau seni lakon, dan penggunaan teknologi komputer dan kesan khas; kedua, khalayak sinema Tamil tempatan dilihat mula menyedari fungsi Bahasa Tamil dan Sekolah Jenis Kebangsaan Tamil sebagai penanda keetnikan masyarakat Tamil; dan ketiga, pendekatan fenomenologi telah mendedahkan walaupun kesedaran dan afiniti kolektif khalayak tempatan telah dibina oleh imaginari 'tanah leluhur' secara signifikan, mereka komited untuk membuktikan daya ketahanan mereka dalam menghadapi pengaruh imaginari berdiaspora itu. Kesimpulannya, sikap ambivalen dalam kalangan khalayak filem Tamil negara ini mungkin terbentuk dari imaginari ketamilan yang global. Mereka seharusnya turut sedar akan implikasi daripada konstruksi dan konsumsi imaginari ini ke atas payung kebudayaan negara ini.

Kata kunci: *Diaspora, keetnikan, Sekolah Jenis Kebangsaan Tamil, sinema Tamil, vernakular.*

A Phenomenological Analysis on Malaysian Tamil Cinema Audience

ABSTRACT

Local Tamil cinema is part of the national film industry. Its stature begins to grow after grossing its first ever box office success through the film *Vedigundu Passange*, directed by Dr. Vimala Perumal. Nevertheless, the real challenge facing Tamil cinema is not due to its apparent status as a minority cinema but instead, to the competition from the Indian film industry particularly Kollywood, which has set the global benchmarks for Tamil movies. This paper aims to reflect and understand the attitude and experience among local Tamil film audiences. The study deploys the phenomenological approach in guiding its inquiry on how Tamil film audiences develop individual knowledge, consciousness and experience as subjects of both local and Kollywood cinemas. Using the focus interview method, this study offers 3 key findings: first, a majority of local Tamil film audience have grown up on Tamilnadu ethnicity or Bollywood jingoism and that contributes to their pessimistic outlook on innovations in the narratology, cinematography, musical scoring, acting and digital visual effects in local films; second,

there is a resurgent interest among in the cultural discourse of both Tamil language and Tamil Primary National School as ethnic markers; and third, the phenomenological approach seemingly reveals that whilst a collective consciousness and affinity with 'ancient homeland' imaginary remain significant. In conclusion, the ambivalent attitude among local Tamil film audiences may have been grounded in a globalised 'Tamil' imaginary, they should be wary of the implication of its construction and consumption on the cultural canopy of the nation.

Keywords: *Diaspora, ethnicity, Tamil Primary National School, Tamil cinema, vernacular.*

PENDAHULUAN

Makalah ini umumnya bertujuan untuk menghimbau dan memahami pengalaman penonton sinema Tamil tempatan dalam kalangan khalayak berketurunan India di Malaysia. Istilah sinema Tamil dalam makalah ini ditakrifkan sebagai suatu kolektif yang mewakili sejumlah filem berbahasa Tamil yang diterbitkan dan ditayangkan di negara ini. Ia adalah sememangnya sebahagian daripada fenomena Sinema Malaysiana yang terus mengembangkan kerencaman dan kemampuan industri perfileman nasional sebagai salah satu cabang industri warisan kesenian dan kebudayaan kreatif. Sebagai salah satu takrifan identiti anak watan yang terpenting, bahasa Tamil merupakan medium utama sinema Tamil. Ia juga merupakan salah satu bahasa rasmi yang diiktiraf dalam Perlembagaan Malaysia dan menjadikan komuniti etnik India di negara ini sebagai khalayak utamanya (dibaca khalayak tertawan). Sinema Tamil secara umumnya tidak dianggap eksklusif kepada khalayak dan penutur bahasa Tamil sahaja kerana ia juga ditayangkan di pelbagai saluran televisyen dan panggung wayang di negara ini sejak sekian lama. Berdasarkan pengalaman peribadi pengkaji sendiri, tidaklah mustahil atau mengejutkan untuk mengandaikan – hal ini disebabkan oleh kekurangan atau ketiadaan data kajian yang saintifik mengenainya – bahawa filem-filem berbahasa Tamil sudah memiliki peminat atau khalayak tertawan tersendiri daripada pelbagai kumpulan etnik di negara ini.

Sebagai masyarakat yang majmuk dalam aspek etnik, budaya, bahasa dan agama, kajian filem terhadap khalayak penutur Tamil tempatan tidak dinafikan mempunyai kewajaran tersendiri khususnya dalam mengingati perpaduan berdasarkan paradigma integrasi nasional yang sejak kemerdekaan memberikan keistimewaan kepada komuniti India@Tamil untuk melestarikan identiti primordial dan imaginari diaspora mereka menerusi penonton sinema Tamil, sama ada yang dihasilkan dari dalam negara atau yang diimport dari luar negara. Justeru, 2 persoalan umum yang diangkat dalam penyelidikan peringkat awal ini bersifat refleksif dan memfokuskan kepada usaha pengkaji untuk meneroka, menggali dan memahami: i) bagaimana pengetahuan dan pengalaman penonton terbina, dan ii) implikasi konstruksi dan konsumsi sinematik yang bersulamkan imaginari ketamilan dan keindiaan ke atas sikap dan kesedaran khalayak sinema Tamil tempatan. Berikutan kehendak persoalan yang jelas meletakkan kepentingan ke atas reflektiviti khalayak sebagai subjek sinema Tamil, maka, terdapat asas epistemologis yang tuntas untuk menggembelingkan falsafah fenomenologi khalayak sinema sebagai teras pencerahan dan pendekatan penyelidikan ini. Subjektiviti khalayak adalah wajaran utama yang membuat kemunculan semula di awal abad ke-21 dalam trend kajian filem kontemporari sekaligus memberikan keabsahan yang kritikal kepada fenomenologi pengalaman harian khalayak yang terbina rencam, berpijak di bumi nyata dan multilapis walaupun resepsi khalayak sinema Tamil tempatan yang dikaji masih sistemik dan bersandarkan skrin semiotik.

SOROTAN LITERATUR

Paradigma Analisis Khalayak

Secara ringkasnya, paradigma analisis khalayak yang mengutamakan pengalaman, kesedaran dan pengetahuan fungsional khalayak dalam menghadam dan menemukan makna potensi dalam sesuatu teks media dikenali sebagai kajian resepsi. Sebagai contoh, teori enkod-dekod oleh Hall (2018) menggagaskan bahawa proses konsumsi media melibatkan dua tahap, iaitu yang pertama, proses pembikinan atau konstruksi makna dalam suatu teks media yang diterbitkan, dan diikuti oleh tahap kedua iaitu proses penguraian atau pendekonstruksian makna oleh khalayak yang berhujung dengan 3 kebarangkalian: penerimaan, penolakan atau perundingan sulaman makna tersurat dan tersirat dalam teks media tersebut. Teori respon pembaca (*reader response theory*) oleh Iser (1972) mengandaikan bahawa setiap teks (media) yang dikonstruksi oleh pengarang atau penerbitnya belum tuntas sepenuhnya sebagai sebuah teks yang sempurna daripada segi pembinaan dan penyampaian makna kepada khalayak. Hadirnya proses kognitif dan afektif yang memandu pembinaan makna atau interpretasi yang saling berbeza antara khalayak mencadangkan bahawa sesuatu teks media itu memiliki beberapa kelompongan (*gap*) di dalamnya dan ia saling mendapat pengisian oleh khalayak yang mengkonsumsinya. Iser jelas menekankan kepentingan aspek fenomenologi kerana pengetahuan dan tingkah laku khalayak ke atas sesebuah teks itu adalah sebahagian daripada proses dan pengalaman pembacaan.

Selain perspektif tekstual di atas, teori khalayak etnografis (*audience ethnography*) Radway (1984) telah memperihalkan pembentukan identiti sosial bersulamkan citra feminisme dalam kalangan pembaca wanita yang mengkonsumsi teks kesusasteraan dan popular. Mereka dikatakan menemui kepuasan yang diidamkan dalam bentuk eskapisme sebagai khalayak bergender di rantau pedalaman Midwest, Amerika Syarikat. Kesedaran intelektual mengenai feminisme dan pascamodernisme di Barat sekitar 1980-an telah memunculkan perspektif eksistensialisme dalam konteks keabsahan pengalaman penonton khalayak yang telah dilakukan oleh Ang (1991). Beliau menolak tanggapan bahawa tingkah laku khalayak (bergender) dapat diukur dan dikelompokkan mengikut logik dan taksonomi pemasaran media penyiaran kerana meskipun mereka sekadar mengkonsumsi budaya popular seperti drama bersiri *Dallas*; setiap penonton berhak mengabsahkan pengalaman peribadi masing-masing.

Historisisme Sinema Tamil Malaysia

Sinema Tamil tempatan merupakan sebahagian dari industri perfileman nasional. Pengaruh sinema ini dilihat mula berkembang sejak beberapa tahun kebelakangan ini sehingga berjaya mencapai kutipan pecah panggung menerusi filem *Vedigundu Passange* arahan Dr. Vimala Perumal. Namun, cabaran industri ini bukanlah disebabkan statusnya sebagai sinema minoriti. Ia dilihat perlu bersaing dengan tandingan dari industri perfileman India, khususnya Kollywood yang bertaraf global dan sentiasa dijadikan ukuran perbandingan. Terdapat beberapa sarjana perfileman yang melihat hubungan transnasional atau diaspora yang wujud dalam konteks persamaan kebudayaan antara masyarakat Tamil di Malaysia dan India. Pengalaman khalayak Tamil negara ini menjadi tumpuan pengkaji filem India seperti Gopalan Ravindran (2007, 2008) dan Selvaraj Velayutham (2008) yang turut mendapati bahawa industri perfileman Kollywood telah memainkan peranan yang signifikan sebagai sumber

kebudayaan Tamil global yang dapat diakses oleh komuniti dan khalayak Tamil diaspora yang mahu menyantuni asal usul mereka meskipun mereka sudah beridentiti hibrid. Kajian Premalatha Karupiah, Pathmanathan dan Nikku (2020) mengukuhkan fakta ini dengan menegaskan bahawa khalayak Tamil tempatan menganggap sinema Tamil India sebagai mengangkat identiti yang serba unggul dan asli mengenai identiti dan tanah leluhur mereka. Bagaimanapun, Karupiah et al. (2020) mendapati perspektif maskulinis sebilangan khalayak tempatan yang lebih mementingkan nilai kesucian pra-nikah berbanding trauma keganasan seksual terhadap perwatakan wanita dalam filem-filem Tamil. Hal ini membawa Karupiah et al. (2020) kepada persoalan sikap diskriminasi serta kurang hormat terhadap keswadayaan (*agency*) wanita. Tema ketaksamaan sosial dalam sinema Tamil tempatan juga dikaji oleh Sillalae (2015) yang membahaskan wacana ketaksamaan sosial yang wujud dalam kalangan kelompok masyarakat India Malaysia berdasarkan struktur ketaksamaan sosial yang sedia terbina dalam sistem sosial negara ini sejak era kolonial Inggeris.

Komuniti Tamil Sebagai Khalayak Filem Tamil

Berbeza dengan khalayak etnik Melayu yang mempunyai peluang lebih baik untuk menikmati tayangan filem-filem yang dibawa masuk oleh pihak kolonial Inggeris untuk tujuan hiburan (Hatta, 1997), majoriti komuniti etnik India ditempatkan di kawasan perladangan yang dimiliki oleh syarikat korporat dan pelaburan yang berkaitan dengan pihak kolonial. Kemasukan diaspora India ke Malaya khususnya dari Tamil Nadu oleh kolonial British pada akhir abad ke-19 dan awal abad ke-20, bertujuan untuk menampung keperluan tenaga buruh di sektor pertanian dan perladangan seperti kopi, koko, tebu, kelapa sawit dan getah. Terdapat juga sekumpulan kecil orang India yang bekerja dalam sistem pentadbiran kerajaan British. Kumpulan pedagang India pula telah berhijrah ke Pulau Pinang sejak abad ke-19 untuk menjalankan aktiviti perdagangan (Abdul Murad, 2015). Faktanya di sini, sehingga kemerdekaan dicapai, komuniti pertanian dan perladangan Tamil tidak mampu untuk membelanjakan duit bagi menikmati hiburan filem. Sillalae turut menegaskan bahawa, jumlah khalayak yang terhad pada satu-satu masa dilihat sebagai antara faktor yang menghalang sebarang inisiatif untuk menghasilkan filem Tamil tempatan dan dianggap tidak berbaloi. Selepas kemerdekaan dicapai, dasar pembangunan ekonomi dan sosiobudaya telah memberikan keyakinan kepada beberapa orang penerbit filem Tamil untuk cuba menghasilkan filem-filem Tamil tempatan walaupun pasaran filem Tamil di Malaysia masih dikuasai oleh filem-filem Tamil dari India. Sehubungan itu, pandangan Ravindran (2007) bahawa *psyche* atau jiwa khalayak Tamil Malaysia begitu dipengaruhi oleh imaginari sinema Tamil transnasional tidaklah mengejutkan.

Perkembangan Industri Perfileman Tamil Malaysia

Seni drama pentas telah menjadi fenomena hiburan utama kepada masyarakat India di Malaysia pada awal penempatan mereka. Menurut dapatan Sillalae, kehadiran siaran televisyen Tamil turut memberi ruang kepada drama-drama Tamil untuk disiarkan pada pertengahan tahun 1980-an. Tetapi seni drama pentas mula mencatat penerbitan yang lebih banyak dalam siaran radio dan televisyen di Malaysia dan penerbitan drama pentaslah yang menjadi pendorong utama kepada kewujudan drama-drama radio dan televisyen Tamil di Malaysia. Perkembangan ini seterusnya telah membuka ruang untuk kemunculan industri filem Tamil Malaysia.

Walaupun usaha penerbitan filem pendek Tamil telah bermula sejak tahun 1960-an, tetapi filem Tamil pertama di Malaysia hanyalah dihasilkan pada tahun 1991. Menerusi temu ramahnya pada 10 November 2012 bersama seniman Suhan Panchacharam yang mengarah dan menerbitkan filem Tamil pertama berjudul *Naan Oru Malaysian* (1991), Silllalee mendapati bahawa setelah filem ini tidak mencapai kejayaan sebenar yang diharapkan, penerbit-penerbit tempatan didapati telah beralih semula kepada penerbitan drama televisyen dan juga telefilem Tamil sekitar tahun 2000-an dengan menggunakan kamera video sahaja. Dengan kos penerbitan, promosi dan pemasaran yang jauh lebih rendah berbanding filem dan tidak perlu memikirkan masalah untung-rugi seperti jumlah jualan tiket dan sebagainya, Silllalee melihat fenomena ini mencetuskan semangat baru dalam industri perfileman Tamil.

Data kajian Silllalee telah menunjukkan sumbangan pembikin telefilem Tamil yang konsisten di antara 2005 hingga 2009 bermula dengan telefilem M. Subash berjudul *Pensil* (2005) yang mendapat sambutan baik walaupun ia membawa tema Orang Kelainan Upaya. Telefilem *Atma* (2007) yang bergenre seram bukan sahaja mendapat sambutan dalam kalangan orang Tamil Malaysia tetapi juga mendapat sambutan dalam kalangan penonton Melayu. Begitu juga dengan telefilem *Divya I Love You* (2010) arahan Malaysia Vasudevan yang telah berjaya dalam industri perfileman Kollywood, turut juga berjaya dalam pasaran Malaysia. Selain itu, filem seperti *Athma* (2007) dan *Uruvam* (2008) oleh Naga, *Manjari* (2011) oleh Sasidaran, *Ops Kossa Dappa 1 & 2* (2013) oleh K.V. Annan, *Vilayaatu Pasange* (2011) dan *Vetti Pasangga* (2014) oleh Vimala Perumal, turut telah berjaya mengukuhkan kedudukan industri telefilem Tamil Malaysia.

Dalam sorotan perkembangan yang baik ini, Silllalee (2015, hlm. 213) merumuskan bahawa “usaha yang telah dilakukan dalam penghasilan telefilem-telefilem Tamil dan sambutan menggalakkan dalam kalangan masyarakat India Malaysia telah memberikan keyakinan kepada penerbit tempatan [termasuk bukan Tamil – *penambahan pengkaji*] untuk terus menghasilkan filem-filem Tamil”. Justeru, wajar dinyatakan di sini bahawa filem arahan Deepak Kumaran Menon iaitu *Chemman Chalai* (2006) telah dihasilkan oleh seorang penerbit Cina iaitu Tan Chui Mui. Walaupun hanya ditayang di 2 buah pawagam sahaja, ia telah dipilih untuk dicalonkan dalam Festival Filem Antarabangsa Bangkok 2006.

Filem Tamil Malaysia dalam Pasaran Global

Menurut analisis Silllalee, filem-filem Tamil tempatan sudah mula menunjukkan kewibawaan untuk bersaing dalam pasaran filem Tamil global khususnya di India. Sememangnya filem-filem Tamil Malaysia diterbitkan untuk konsumsi pasaran tempatan sahaja. Namun, menurut pandangan Silllalee (2015, hlm. 213), keadaan ini telah berubah apabila filem Tamil Malaysia seperti *Mainthan* (2014) berjaya ditayangkan di seluruh negara selama sebulan yang telah memberikan persaingan hebat kepada filem dari Tamil Nadu berjudul *Anjan* yang dilakonkan oleh pelakon yang jauh lebih popular bernama Surya yang mempunyai peminat yang lebih ramai di seluruh dunia termasuk Malaysia. Dalam rumusannya, Silllalee (2015, hlm. 213) menegaskan bahawa semangat pembikinan filem Tamil Malaysia dalam kalangan masyarakat India Malaysia adalah tercetus dari industri perfileman Tamil Nadu (Kollywood).

PENDEKATAN FENOMENOLOGI KHALAYAK

Falsafah Fenomenologis dalam Kajian Khalayak

Penyelidikan ini mengambil pendekatan fenomenologi yang bersesuaian dengan objektif kualitatif kajian yang mengutamakan faktor pengalaman, pengetahuan dan persepsi penonton etnik India sebagai khalayak sinema Tamil di negara ini. Pendekatan fenomenologi menjurus kepada pengalaman harian individu atau kolektif terhadap sesuatu fenomena yang dialami dalam kehidupan atau sesuatu hakikat terhadap keadaan yang benar dan nyata. Sebagai pendekatan penyelidikan yang berasaskan falsafah, fenomenologi mengkaji dan mentafsir struktur dan makna pengalaman hidup, perspektif dan kesedaran seseorang (yang dianggap subjek) dan meneliti tafsiran pengalaman setiap subjek yang unik dan rencam itu. Menurut Neubauer, Witkop dan Varpio (2019), Heidegger, seorang tokoh utama falsafah fenomenologi telah memilih dimensi ontologi (pengalaman) berbanding epistemologi (pengetahuan) dalam memimpin premis falsafah beliau. Secara falsafahnya, Heidegger menyatakan bahawa setiap individu manusia ialah pelaku (*actor*) utama di dunia ini, dan tiada yang lebih penting dan bermakna daripada pengalaman dan hubungan antara individu atau kolektif dengan realiti dunia mereka.

Secara umumnya, seorang penyelidik pendekatan fenomenologi dapat memahami dengan mendalam serta perlu menghuraikan setiap persoalan subjektif mengenai dunia orang lain. Mereka perlu berusaha menemukan makna-makna tersulam (*embedded meanings*) serta memberikan pencerahan kepada pengalaman dan persoalan lingkungan dunia kehidupan sosial orang lain. Hal ini juga bermaksud, pendekatan fenomenologi membolehkan seseorang penyelidik itu melakukan interpretasi serta penaakulan yang refleksif dan analitikal dan ini termasuk berempati dengan bias ataupun prejudis dengan pengalaman hidup subjek penyelidikan yang dipilih.

Proses interpretif ini akan menghasilkan data yang 'manusiawi' yang absah dan mantap kerana setiap pengalaman, pengetahuan dan pandangan setiap pelaku atau subjek (individu atau kolektif) itu berbeza dan bervariasi, selain setiap satunya juga akan turut berinteraksi dengan pengalaman penyelidik itu sendiri (Neubauer et al., 2019). Hal ini dapat menjadikan data dan analisis fenomenologi teradun, bukan terpisah atau terasing kerana penyelidik adalah sebahagian dari 'dunia sosial' dan pengalaman khalayak sinema (Tamil) yang subjektif. Pendekatan fenomenologi ini telah digunakan secara meluas oleh para sarjana filem seperti Corbett dan Wessels (2017) dalam kajian mereka yang melihat reflektiviti dan pengalaman khalayak di wilayah utara England. Manakala, fenomenologi pengalaman khalayak di Nigeria pula dalam memahami dan membincangkan makna-makna yang terkonstruksi dalam sinema Nollywood telah dilakukan oleh Elinwa (2020). Begitu juga dengan pengalaman khalayak media digital di Finland, kajian Grundstrom (2018), memilih ruang awam yang dibentuk oleh panggung wayang berbanding ruang digital peribadi mereka yang tidak memberikan pengalaman dan interaksi sosial yang begitu penting dalam sebuah negara seluas Finland.

METODOLOGI

Untuk melaksanakan pendekatan fenomenologi dalam penyelidikan ke atas khalayak sinema Tamil, kaedah temu bual kumpulan berfokus telah dipilih untuk digunakan sebagai kaedah pengumpulan data utama. Kaedah ini ialah untuk mengumpulkan data melalui temu bual (termasuk temu bual mendalam) yang panjang dan intensif, menerusi soal selidik separuh

berstruktur atau tidak berstruktur. Dalam erti kata lain, seperti yang pernah ditegaskan oleh Len Ang (2005, dalam Lily, Azidah dan Md Azalanshah, 2016), objektif sesuatu kajian khalayak ialah untuk memahami konsumsi media daripada perspektif khalayak sebenar dan bagaimana mereka memberikan makna-makna tersendiri kepada pengalaman daripada aktiviti media mereka itu.

Kaedah temubual berfokus turut dipilih berbanding perbincangan kumpulan berfokus atas faktor strategik dan teknikal. Pertama, penyelidikan ini telah dijalankan semasa tempoh Perintah Kawalan Pergerakan (PKP) yang dikuatkuasakan oleh Kerajaan Malaysia sebagai strategi utama untuk tujuan pencegahan wabak dan memutuskan rantai virus Corona (Covid-19) yang menular sehingga menjadi pandemik global. Penjarakan sosial menjadi salah satu prosedur operasional standard (*Standard Operational Procedure*) yang perlu dipatuhi setiap individu hampir di semua lokasi awam. Arahan perintah berkurung, larangan pergerakan rentas negeri serta bekerja dari rumah (*Working from Home*, WFH) telah diambil kira dan ternyata telah membataskan pergerakan pembantu penyelidik dan informan kajian menyebabkan metodologi perlu difikirkan atau diimprovisasi kepada mod dalam talian melalui platform *Whatsapp* dan *Zoom*.

Kedua, secara teknikalnya, menggunakan kaedah temubual kumpulan berfokus akan membolehkan sesi soal jawab dilakukan dengan teratur ke atas setiap informan kerana apa yang diutamakan dalam pendekatan fenomenologi ialah intipati pengalaman informan sebagai khalayak sinema Tamil. Maka, penggiliran dapat mengelakkan mod perbincangan daripada diaktifkan di antara informan selain mod ini berisiko untuk menyebabkan terjadinya dominasi atau intimidasi di antara mereka yang boleh dicituskan dan bergantung kepada jenis soalan mahupun jawapan. Keamanan dan ketenteraman menjadi elemen afektif-kognitif yang perlu diambilkira. Temubual kumpulan berfokus dilakukan dalam kelompok kecil seramai 3-4 orang informan secara dalam talian (*online*) melalui aplikasi *Zoom* dan *MS Teams* mengikut kesesuaian waktu dan bergantung kepada kestabilan capaian data Internet dalam tempoh PKP/WFH. Secara keseluruhan, sebanyak 24 set data dikumpulkan melalui kaedah ini yang melibatkan sampel informan etnik India seramai 12 orang lelaki dan 12 orang perempuan yang berada dalam kategori umur 16-27 tahun. Kesemua informan adalah penutur bahasa Tamil sebagai bahasa ibunda.

Berdasarkan pendekatan fenomenologi, soal selidik bagi khalayak memfokuskan kepada aspek naratif iaitu daripada pengalaman estetika dan pengetahuan mereka sebagai khalayak sinema Tamil Malaysia dan Tamil India kepada persepsi sinematik mereka mengenai kelangsungan identiti kebudayaan dan bahasa Tamil. Maka, data yang dikumpulkan melalui temu bual ini juga bergantung pada kemahiran menemubual penyelidik dan kemahiran yang jelas dari para informan. Batasan kaedah ini telah diselesaikan menggunakan dua orang pembantu penyelidik berketurunan India yang fasih berbahasa Tamil untuk menterjemahkan soal selidik ke dalam bahasa Tamil dan menterjemahkan jawapan informan ke dalam Bahasa Malaysia jika perlu. Jawapan informan terpilih akan dikategorikan berdasarkan beberapa tema besar yang terdapat dalam soal selidik khalayak Sinema Tamil.

DAPATAN DAN ANALISIS

Kepekaan Khalayak

Semua informan penyelidikan yang ditemu bual - kecuali seorang informan yang mendakwa beliau tidak pernah menonton sebarang filem Tamil sama ada tempatan mahupun Kollywood (di negeri Tamil Nadu, India) – dapat mengingati filem-filem berbahasa Tamil yang pernah ditonton di panggung wayang. Kesemua informan mendakwa bahawa mereka mengetahui terdapatnya industri perfileman yang mendokong kelestarian sinema Tamil di Malaysia. Seseengah informan memberikan beberapa judul filem Kollywood seperti *Bigu* (2019), *Darbar* (2020) dan *Enthiran 2.0* (2018) yang pernah ditayangkan di panggung negara ini. Sebahagian besar informan yang lain pula telah menyenaraikan hampir 25 judul filem-filem Tamil tempatan yang ditonton dan diterbitkan dalam tempoh 5 tahun terakhir. Adalah penting untuk dinyatakan di sini bahawa stesen penyiaran berbayar yang dominan seperti *All-Asia Satellite Broadcast System* (ASTRO) juga menyediakan saluran alternatif iaitu *video-on-demand* (VOD) yang membolehkan filem-filem Tamil sama ada tempatan atau Kollywood dimuat-turun dan ditonton semula menggunakan data Internet jalur lebar setelah tamat tempoh tayangan di panggung. Hal ini didapati telah memberikan pendedahan serta peluang (termasuk peluang kedua) kepada seseengah informan untuk memilih filem-filem sinema Tamil tempatan khasnya yang ingin ditonton. Di antara filem-filem yang didapati paling kerap ditonton dalam kalangan informan ialah *Venpa* (14 orang informan), *Vedigundu Passange* (8 orang informan) *Jagat* (5 orang informan), *Pulainivu* (4 orang informan) dan *Opps Kossa Dappa* (3 orang informan) berbanding dengan filem sinema Tamil Malaysia yang lain termasuk filem import Kollywood.

Berdasarkan pengalaman dan pengetahuan berkhalayak di bawah struktur kebudayaan popular ini, kesemua informan bersetuju bahawa terdapat persamaan dan perbezaan antara sinema Tamil tempatan dan sinema Tamil kollywood. Pengalaman penonton menunjukkan kepekaan dan keyakinan mereka bahawa terdapat aspek perbezaan yang lebih ketara berbanding aspek persamaan di antara kedua-dua sinema tersebut. Aspek persamaan yang mengikat kedua-dua sinema secara komprehensif ialah bahasa Tamil yang menjadi medium sinema walaupun ada informan yang memaklumkan bahawa varian dialektal bahasa Tamil di Tamil Nadu dan di Malaysia dapat dikesan jika khalayak peka terhadapnya. Selain persamaan dalam representasi aspek sosio-budaya komuniti Tamil-Hindu yang ritualistik seperti babak perkahwinan dan keagamaan dalam konteks praktis yang asasi, sebilangan besar informan menunjukkan pengetahuan stereotaip mereka terhadap perwatakan – hero, heroin, samseng, komik – serta penerapan sekuen nyanyian dan tarian (*song and dance*) sebagai salah satu ciri yang sinonim dengan identiti atau struktur sinematik keindiaan yang begitu diminati secara umumnya oleh khalayak global filem Tamil.

Pengalaman penonton informan sebagai khalayak sinema Kollywood dilihat menjadi sumber pengetahuan konseptual yang kritikal dalam menemukan aspek perbezaan dengan ulasan yang agak runut dan terperinci. Sebilangan informan yang menyentuh hal ini turut merasakan terdapat jurang yang begitu besar antara filem-filem Tamil tempatan dan Kollywood terutama dalam dua aspek iaitu kualiti teknikal dan kutipan panggung wayang. Tidak dapat dipastikan sama ada mereka mempunyai pengetahuan dan pendedahan dalam bidang teknik pengarah dan reka bentuk grafik atau animasi, namun ia merupakan salah satu aspek pemerhatian yang kritikal bagi khalayak sinema Tamil tempatan seperti di bawah:

Di India, ada beberapa filem dibikin dengan bajet yang tinggi menggunakan animasi/VFX yang canggih dan diambil di lokasi luar negara. Di Malaysia, VFX digunakan kurang menarik perhatian. (Informan A, 28 tahun, Lelaki, Pelajar Universiti)

Tidak dapat dinafikan betapa tanggapan yang diberikan seperti di atas semakin bersifat umum sebagai komentar yang lazim atau standard yang didengar dalam kalangan khalayak filem Malaysia. Hal ini disebabkan oleh pendedahan yang awal, meluas dengan kekerapan yang tinggi terhadap filem-filem dari luar negara yang membuatkan khalayak tempatan umumnya terpenggil untuk memberikan perbandingan yang cukup klise itu. Produksi industri sinema Tamil tempatan yang serba-serbi terhad mungkin menjadi hambatan untuk menandingi kecenderungan khalayaknya untuk memberikan perbandingan yang berat sebelah dan agak jumud seperti berikut:

Tamil movie made in India has more graphics compared to Malaysian movie like the fighting scenes in the Indian the Tamil movie made in India it has lot of CGI the hero hit one person ten people will fly whereas in Malaysian movie just like normal fighting only I don't see anything fly. (Informan B, 23 tahun, Perempuan, Pelajar Universiti)

Perbezaan utama seterusnya yang dikemukakan oleh para informan merangkumi aspek pendanaan dan pemilihan barisan pelakon. Pengalaman penontonan khalayak filem di negara ini mungkin mempengaruhi perspektif mereka terhadap kemampuan sinema Tamil dalam menarik pelaburan ke dalam industri itu bagi tujuan pendanaan.

There are a lot of differences in Tamil from India and Malaysia. First is the casting, I have noticed that Malaysian Tamil films have very poor casting, and the actor and actress are mostly repetitive. The quality and the budget of Tamil films from India unimaginably extreme, thus it was able to create a huge success and turnover. (Informan C, 24 tahun, Perempuan, Pelajar Universiti)

Perbandingan Kandungan Kreatif Sinema Tamil

Selain itu, terdapat pandangan yang kritikal terhadap sinema Tamil tempatan apabila sesetengah informan membuat perbandingan kandungan kreatif daripada segi naratif yang menunjukkan dengan jelas jalan cerita yang menjadi pilihan cita rasa khalayak. Didapati bahawa sebilangan besar informan yang sememangnya berada dalam kategori khalayak muda memilih sinema Tamil Nadu berdasarkan faktor genre dan kandungan aksi lasak (*action*) yang lazimnya kurang ditemukan dalam sinema Tamil tempatan. Menurut mereka, filem-filem Tamil Kollywood memiliki jalan cerita yang menarik kerana lakon layarnya biasanya digarap untuk menggandingkan beberapa tema kompleks tetapi universal seperti hubungan dan identiti gender dengan tema lokal seperti terorisme tanpa mengurangi fenomena aksi lasak. Mereka mendapati sinema Tamil tempatan lebih memberikan tumpuan kepada aksi komedi dan fenomena sebegini hanya akan membelakangkan watak utama seseorang hero

selain menjadikan filem itu sebuah filem kekeluargaan. Didapati sumbangan filem Tamil Nadu dalam memberikan khalayak tempatan unsur eskapisme adalah antara plot yang semestinya dinanti-nantikan seperti yang dihuraikan di bawah:

Tapi kalau kita tengok cerita Tamil Nadu dia masalah peribadi macam, apani, heroin diculik oleh penjahat, hero akan selamatkan dia ataupun penjahat tu letak bom dekat negara itu, hero itu akan selamatkan negara itu. Dia akan *more to action*. Selalunya movie-movie Tamil Nadu itu lebih kepada *action* tapi kalau kita tengok *movie* Malaysia, dia paling banyak ini bahagian komedi di Malaysia. Hero pun akan buat komedi watak komedi *movie* itu pun buat komedi bersama-sama hero. (Informan D, 23 tahun, Lelaki, Pelajar Universiti)

Terdapat beberapa informan yang bersikap kritikal apabila membicarakan perbezaan antara kedua sinema dan barangkali hal ini dapat dikaitkan dengan pendedahan atau bidang pengajian yang mereka ikuti di universiti. Secara perbandingan, terdapat tiga ulasan yang mencerminkan pengalaman penontonan yang hampir konsisten dalam kalangan informan melibatkan tiga aspek, iaitu durasi tayangan, penggunaan seni kamera dan seni lakonan. Khalayak sinema Kollywood dilihat mengutamakan kepuasan penontonan dan mereka mendapati filem Tamil tempatan tidak pernah melebihi durasi tayangan selama dua jam setengah.

...sebab kalau kita tengok cerita Tamil Nadu dia ada *scene* gaduh, lagu dia memang banyak *so* memang ambil masa yang lama la untuk kita betul-betul faham cerita itu tapi kita tengok Malaysian *movie*, dalam tiga lagu, takda (tiada) *scene* gaduh apa(la) semua kan. *So*, filem dia cepat habis – cerita dia cepat habis. *So* itu antara perbezaan la. Perbezaan dia perwatakan, jalan cerita, *scene-scene* dalam cerita dan masa cerita itu. (Informan D, 23 tahun, Lelaki, Pelajar Universiti)

Beberapa informan dilihat menitikberatkan aspek seni kamera yang canggih yang lazimnya menjadi *signature* dan penjenamaan filem-filem dari India dan mereka jelas didapati membezakan syot berestetika yang jauh lebih memuaskan dalam sinema Tamil Nadu berbanding sinema Tamil tempatan. Kecanggihan aspek teknikal yang ditonjolkan dalam seni kamera sinema Tamil Nadu didapati dimantapkan oleh seni lakonan barisan pelakon Tamil Nadu. Terdapat informan yang berpandangan bahawa industri filem Tamil Malaysia haruslah memberikan peluang kepada pelakon baru yang berbakat seperti ulasan di bawah:

Tamil movie industri'le vanthutu like movies'le nadikireh actor's la vanthutu athe actors'ah illame like new'ah, fresh ah eduthu senja konjam nalla irukkum. (Dalam filem industri Tamil, mereka harus memberi peluang kepada pelakon baharu untuk filem-filem yang akan datang dan bukannya memberi peluang kepada pelakon yang sama sahaja). (Informan E, 16 tahun, Lelaki, Pelajar Sekolah Menengah)

Identiti Kebudayaan Masyarakat Tamil

Dalam hal ini, sinema Tamil tempatan sebenarnya dikatakan mempunyai banyak peluang untuk menambah baik naratifnya daripada aspek kebudayaan masyarakat Tamil negara ini. Informan di bawah menyatakan kekesalan beliau terhadap senario dan arah tuju industri Tamil tempatan yang memberikan pemaparan yang tidak produktif dan konstruktif khasnya terhadap representasi komuniti India negara ini:

Despite showing indians as they are like gangsters, tattooed indians, highlighting Tamil songs with lyrics of no-meaning and music that hurt the ears, there are so many of indian cultures can be shown. (Informan F, 23 tahun, Lelaki, Pelajar Universiti)

Pandangan informan di atas turut dikongsi oleh sebilangan besar informan yang merasakan sinema Tamil tempatan sudah sewajarnya menonjolkan identiti kebudayaan masyarakat India. Sebenarnya mereka didapati cukup bangga dan terkesan dengan representasi sinematik yang memaparkan kebudayaan Tamil negara ini seperti ulasan informan di bawah:

Ia kerana filem Tamil yang diterbitkan menunjukkan tradisi masyarakat Tamil Malaysia. Ia juga menunjukkan budaya masyarakat Malaysia Tamil. Contohnya dari segi makanan, pakaian, tarian dan sebagainya. Maka ia adalah penting untuk setiap rakyat Malaysia mahupun luar negara untuk mengenali masyarakat Tamil Malaysia dengan lebih mendalam. (Informan G, 24 tahun, Lelaki, Pelajar Universiti)

Jelaslah daripada temubual ini bahawa khalayak sinema Tamil berpandangan bahawa filem-filem Tamil tempatan dilihat berperanan penting dalam mengisi ruang atau merapatkan jurang pengetahuan dalam kalangan khalayak negara ini secara amnya, mengenai identiti kebudayaan dan kesenian masyarakat India. Selain itu, apa yang cukup penting melalui dapatan ini ialah betapa mereka merasa yakin dan mengabsahkan representasi yang dipaparkan dalam filem-filem tersebut.

Yes, as a Malaysian Indian, I am proud of the effort made by the Malaysian Artist to lift the Tamil movie culture in Malaysia. I feel that Malaysia Tamil Movies has a better sense of music and songs which are as successful as Tamil Movies in India. Malaysia Tamil Movies do portray our culture, festival, food, way of living of Indians in Malaysia in a multiracial country is mostly accurate in reality. (Informan C, 24 tahun, Perempuan, Pelajar Universiti)

Rasa kecintaan terhadap identiti kebudayaan masyarakat Tamil ini wajar diberikan perhatian oleh penulis lakon layar dan pengarah filem Tamil tempatan kerana ia adalah petanda yang baik untuk industri ini. Adalah jelas bahawa kumpulan masyarakat ini memiliki identiti etnik yang jelas dan mereka mahukan imaginari mereka mengenai latar primordial mereka diangkat menjadi naratif sinema Tamil di masa akan datang. Terdapat

beberapa filem yang menurut mereka telah mencapai kualiti yang membanggakan sebagai produk sinema Tamil Malaysia seperti yang ditegaskan di bawah:

In my opinion, there are few movies athil paakum bothe (bila saya menonton), I really feel proud that I am a Malaysian Indian because that Malaysian Tamil movies makes me proud to watch my country's work from the talented directors okay especially songs, the India level'ku equal ah irukurure songs keka mothe I feel proud (mendengar lagu lokal yang setaraf dengan negara India akan memberi rasa kebanggaan kepada saya). (Informan H, 25 tahun, Lelaki, Ahli Farmasi)

Pun begitu, terdapat informan yang sama sekali tidak bersetuju dengan pandangan majoriti yang positif dan progresif mengenai pencapaian sinema Tamil tempatan semisal pandangan informan di bawah:

Actually right, current Tamil movie all promoting like love and rowdyism and so on. I don't see like how memperkasakan dan membanggakan the identity India I don't see how membanggakan because it is like downgrading. Mostly they show rowdyism and stuff like that actually there's nothing good they portray la in the sense so I don't think its proud. (Informan B, 23 tahun, Perempuan, Pelajar Universiti)

Ada penemuan menarik daripada temubual ini yang mendapati bahawa wujud sentimen asobiah atau kolektivisme untuk dianalisis umumnya dalam kalangan khalayak sinema Tamil di negara ini. Hal ini menjadi lebih jelas dalam huraian beberapa informan yang menyentuh soal perbezaan dialek seperti contoh berikut:

...filem-filem dari Malaysia ini, dia memang menunjukkan perbezaan identiti masyarakat kaum India di Malaysia dengan di India. ... Sebagai contoh, slang Bahasa Tamil dia orang (mereka) ataupun slang yang kita gunakan yang bercampur dengan Bahasa Melayu ini, dia memang berbeza daripada apa yang kita tengok dari India – filem dari India... (Informan I, 22 tahun, Perempuan, Pelajar Universiti)

Hal ini sebenarnya telah memberikan pencerahan yang menjelaskan perubahan bahasa Tamil dan penguasaannya akibat daripada penghijrahan dalam kalangan generasi pertama diaspora India ke negara ini. Proses akulturasi dan integrasi yang berlangsung dari generasi ke generasi menyebabkan terjadinya peminjaman atau kodifikasi ke dalam dialek Tamil tempatan. Apa yang menarik dalam ulasan informan di atas ialah wujudnya sentimen sosio-linguistik yang membezakan identiti penutur dialek Tamil di Tamil Nadu dan di Malaysia. Secara kolektifnya, dapat digeneralisasikan khalayak sinema Tamil Nadu negara ini menerima pendedahan terhadap bahasa ibunda yang digunakan di Tamil Nadu. Namun, dalam pada masa yang sama, keadaan heteroglossia ini tidak pula menjadikan mereka ingin bersolidariti sepenuhnya dengan dialek Tamil Nadu itu kerana mereka akhirnya dilihat tetap mahu menonjolkan ciri perbezaan antara kedua-dua dialek.

Sekolah Jenis Kebangsaan Tamil

Sebagai sebuah wacana, pemahaman umum mengenai vernakularisme di negara ini mempunyai kaitan langsung dengan sistem pendidikan yang menggunakan bahasa-bahasa pengantar selain Bahasa Malaysia seperti yang termaktub dalam dasar pendidikan negara ini. Sebilangan besar informan kajian ini melihat konsep vernakularisme sebagai sinonim dengan konteks pendidikan vernakular di sekolah jenis kebangsaan aliran Tamil (SJKT). Menariknya, tidak ada seorang informan pun yang menyedari semantik vernakularisme sebenarnya lebih luwes dari skop pendidikan rendah beraliran Tamil kerana ia meliputi seluruh wacana tentang identiti kebudayaan masyarakat Tamil. Justeru, para informan tidak langsung melihat sinema Tamil sebagai suatu bentuk wacana vernakular yang mengkonstruksi imaginari sosial khasnya untuk masyarakat Tamil yang hadir ke pawagam atau menonton filem Tamil tempatan. Temubual ini telah meletakkan konteks SJKT ke dalam proses pembikinan imaginari sosial melalui sinema Tamil tempatan untuk mengetahui pandangan para informan terhadap kedudukan bahasa Tamil dan SJKT sebagai salah satu tema untuk mengakses dan menghayati identiti kebudayaan vernakular masyarakat Tamil. Dapatan menunjukkan majoriti informan berpendapat SJKT wajar dijadikan latar dan tema dalam penceritaan filem Tamil di masa depan berdasarkan sebab-sebab yang cukup jelas seperti dinyatakan di bawah:

Ya wajar sekolah vernacular Tamil (SJKT) dijadikan tema dalam filem Tamil Malaysia kerana ia boleh menjadi satu pengajaran kepada penonton etnik India supaya menghantar anak-anak mereka ke sekolah ibunda supaya memajukan bahasa ibunda masing-masing. (Informan J, 22 tahun, Perempuan, Pelajar Universiti)

Yes. Naa nenaikuren athe seiyanum because rombhe per avenge pilaingale SK (Sekolah Kebangsaan) school ku send pandre naale avangalukku Tamil school'le padikireh surrounding epdi irukkum'ne theriye maatikutu. (Terjemahan: Ya, mereka harus berbuat demikian kerana ramai ibu bapa hantar anak-anaknya ke sekolah kebangsaan yang menjadikan anak mereka tidak tahu dan tidak dapat merasa persekitarannya belajar di sekolah Tamil [SJK(T)]. (Informan E, 16 tahun, Lelaki, Pelajar Sekolah Menengah)

Kebimbangan ibu bapa sekiranya anak-anak mereka tidak boleh berbahasa Tamil turut disuarakan oleh beberapa informan. Hal ini dapat difahami sebagai penting kerana pemahaman aspek kebudayaan dan kesenian sesuatu masyarakat itu amat bergantung kepada faktor bahasa termasuklah penghayatan sinema Tamil tempatan. Mereka bersetuju sekiranya alam pendidikan aliran vernakular diangkat dalam sinema Tamil tempatan kerana mereka berpandangan filem sebagai sebuah medium yang amat berpengaruh dalam membangkitkan kesedaran terutamanya mengenai bahasa, identiti kebudayaan dan kesenian masyarakat Tamil. Sentimen ini dapat dibuktikan dalam ulasan oleh 2 orang informan di bawah:

...memang hilang identiti sebagai kaum India. So pelajar itu, tahu cakap Tamil tapi tak reti baca ataupun tulis Tamil sebab tak pernah pergi sekolah Tamil so saya rasa melalui perfileman kita boleh bagitahu masyarakat India ataupun masyarakat lain bahawa hantar anak anda kepada sekolah bangsa ataupun kaum anda lah daripada hantar sekolah lain – saya nak bagitahu *better* hantar anak dekat SJK(T) supaya tak hilang identiti lah. (Informan D, 23 tahun, Lelaki, Pelajar Universiti)

Yes. By using the Tamil schools as location or theme of a movie is one effective way to encourage the parents to send their kids to Tami schools. Past years, there is an issue going on regarding demolishing Tamil schools. So by making Tamil schools as a part of Malaysian Tamil movies may stop the action from taken. Not only that, by doing that so, it can help to increase the popularity of Tamil schools. This may lead other races parents to send their children to Tamil schools. Other races students joining Tamil schools in Malaysia is not a new thing. So, by taking the action, it may increase the number other races students joining Tamil schools. (Informan K, 22 tahun, Perempuan, Pelajar Universiti)

Masa Depan Sinema Tamil Tempatan

Dapatan penyelidikan menunjukkan optimisme majoriti informan berada di tahap yang tinggi disebabkan mereka menampilkan sikap yang progresif bahawa sinema Tamil tempatan bakal memiliki masa depan yang cemerlang. Beberapa informan telah mencadangkan supaya sebagai produk bertaraf nasional, sinema Tamil tempatan sewajarnya diberikan insentif untuk mendapat hak tayangan yang lebih baik ataupun sama rata dengan sinema Tamil Nadu di pawagam-pawagam seluruh negara. Tidak dinafikan bahawa inilah juga yang sentiasa menjadi harapan pembikin dan penerbit sinema Tamil tempatan yang sentiasa berdepan dengan ehsan ekonomi politik sistem penayangan yang terletak di tangan pihak pawagam. Walaupun begitu, keyakinan awal yang disuarakan oleh beberapa informan mempunyai beberapa implikasi penting berkaitan perubahan umumnya dari segi pemasaran filem, belanjawan dan kualiti teknikal, lakon layar dan bakat. Terdapat informan yang mengimbuai pengalaman mereka sebagai khalayak sinema Tamil tempatan pada zaman 90an dan awal alaf 21 yang mahu melihat kemajuan dan perubahan yang lebih menyeluruh di masa akan datang dengan pengalaman penontonan yang berbeza. Sebenarnya, perubahan ini didapati sudah mula berlaku, menurut seorang informan yang menghuraikan pandangannya seperti di bawah:

So, saya bagi contoh ikut movie Venpa. Okay Venpa saya start tengok sebagai short film dekat YouTube. Short film dia satu jam rasanya. So, bila saya tengok short film dia saya rasa jalan cerita dia cantik and cerita dia memang – dekat hujung dia memang tergantung, so bila tergantung ramai nak tahu apa jadi lepas itu so dia orang buat movie lepas dua tahun – tiga tahun rasanya dia orang, buat movie full – memang dapat sokongan lah daripada rakyat Malaysia ramai orang datang tengok. (Informan D, 23 tahun, Lelaki, Pelajar Universiti)

Filem *Venpa* jelas dilihat sebagai pencetus kepada kaedah pemasaran filem di *Youtube* yang boleh diteladani oleh agensi-agensi seperti Kementerian Komunikasi dan Multimedia (KKMM) dan FINAS. Menurut pengalaman informan ini lagi, apabila aplikasi *Youtube* membantu memasarkan sesuatu filem pendek sehingga mendapat setidaknya sejuta *likes*, pihak seperti KKMM dan FINAS sewajarnya membantu pembikin dan penerbit filem pendek untuk menulis lakon layar yang dapat diterbitkan sebagai sebuah filem berdurasi panjang. Hal ini juga salah satu strategi untuk menambahkan produktiviti sinema Tamil tempatan.

Bayangkan lah kalau *short film* 5 minit, 4 minit, 20 minit pun dapat sambutan dah satu juta apatah lagi kalau filem (*short film*) itu dijadikan *movie*, memang akan dapat sambutan yang meriah lah. *So*, saya rasa itu lah. Contohnya dia macam pertandingan *short film* di mana *director* yang – *director-director* ini boleh datang buat filem dia, *so* siapa yang menang KKM itu ataupun FINAS akan bantu dia orang, dari *first* sampai *last* untuk jadikan sebuah filem. *So* itu antara cara untuk lebihkan lagi produksi filem Tamil di Malaysia ... *So normally* masyarakat Malaysia akan *normally* tonton *movie* dari Tamil Nadu tapi yang tonton *movie* Malaysia itu memang sikit sebab kualiti kuantiti dia sikit. (Informan D, 23 tahun, Lelaki, Pelajar Universiti)

RUMUSAN

Penyelidikan ini menawarkan 3 rumusan yang berasaskan daripada pendekatan fenomenologi yang digunakan. Pertama, pengalaman para informan sebagai khalayak sinema Tamil tempatan telah menunjukkan wujudnya perbahasan atau lebih tepatnya, sebuah imaginari sosiobudaya yang penting kepada psikologi atau moral sebagai khalayak. Hal ini perlu diberikan penegasan disebabkan filem-filem India yang secara umumnya lebih mendominasi pengalaman penonton khalayak berbanding sinema Tamil tempatan. Menurut kajian Lily, Md Azalanshah dan Azizah (2015, hlm. 45), gabungan kandungan televisyen tempatan dan rancangan dari negara asal nenek moyang komuniti diaspora membantu mereka membentuk satu identiti yang bersifat campuran. Pengalaman sebegini menjelaskan unsur bias atau prejudis sesetengah informan terhadap keupayaan dan kualiti filem Tamil tempatan yang disebabkan oleh pembentukan dan penerimaan imaginari keindiaan yang direpresentasikan.

Pengalaman intrinsik khalayak sebenarnya harus dianalisis dan difahami oleh pengarah dan penerbit industri sinema Tamil bukan kerana persoalan untung rugi semata-mata, tetapi kerana pengubahsuaian semula (*re-adaptation*) atau perundingcaraan (*negotiation*) imaginari khalayak yang sekian lama tersulam dengan keetnikan Tamil Nadu atau jingoisme Bollywood dapat difahami sebagai sebuah proses dekolonisasi walaupun khalayak dan identiti kebudayaan yang direpresentasikan itu saling sepadan (*mutually exclusive*) Dekolonisasi ialah suatu komitmen panjang yang perlu kepada kesabaran dan keyakinan. Impaknya adalah amat subjektif dan tidak pula boleh dipaksakan ke atas khalayak sinema Tamil tempatan untuk menerima filem Tamil tempatan walaupun terdapat kelainan dan inovasi pada naratologi, sinematografi, penataan muzik atau seni lakon dan faktor lain. Penggunaan teknologi komputer dan kesan khas kini sudah menjadi keutamaan bagi khalayak

sinema Tamil tempatan. Hal yang demikian, menurut Hasrul, Mohd Azul dan Emma (2015, hlm. 100) “akan membuka potensi kepada pengkarya-pengkarya filem [Tamil tempatan – *penambahan pengkaji*] mencipta filem berkualiti, watak animasi dan imej digital dengan kos yang minimum serta boleh dihasilkan di mana-mana sahaja”.

Pengalaman dan imaginari khalayak ini akan dilanjutkan dalam konteks perbincangan rumusan seterusnya yang berkaitan etnik masyarakat India. Penyelidikan ini jelas menunjukkan bahawa sinema Tamil tempatan mempunyai fungsi dan potensi dalam pembentukan identiti serta representasi kebudayaan khususnya masyarakat Tamil tempatan. Hal ini boleh diperhalusi dalam persoalan bahasa Tamil sebagai medium utama sinema Tamil tempatan dan bahasa pengantar utama SJKT. Perkara ini kelihatan dibahas dalam 2 konteks yang berbeza dan terpisah, iaitu filem dan pendidikan. Namun sebenarnya, ramai informan mulai sedar dan mahu membahas persoalan bahasa ini menjadi topik utama yang boleh direpresentasikan menerusi sinema Tamil. Bahasa pertuturan adalah penanda etnik yang penting dan ia berpengaruh dalam membina solidariti sesebuah kumpulan etnik. Kesedaran ini telah menyerlahkan dan mengingatkan mereka betapa bahasa Tamil itu ialah identiti utama SJKT, kebudayaan dan kesenian khasnya masyarakat India berketurunan Tamil di Malaysia.

Sinema Tamil yang berwawasan dan kreatif seharusnya menyahut saranan para informan yang mahukan aliran SJKT dijadikan tema yang dapat mengembalikan keunikan dan rasa bangga terhadap warisan kebudayaan Tamil. Wajar disebut di sini kajian oleh Hasmah, Tham, Fauziah, Badrul, Julia, Nurliana dan Muhammad Badri (2017) yang menunjukkan selain dilihat tidak memberikan keutamaan kepada isu-isu masyarakat India, akhbar-akhbar Tamil yang dikuasai MIC juga ditutup dan memberikan kesan yang ketara kepada bahasa Tamil. Sebagai teras wacana vernakularisme, pembikin filem Tamil sememangnya menyedari bahawa mereka memikul tanggungjawab yang besar dalam memperjuangkan nasib bahasa bunda masyarakat India ini. Dr. Vimala Perumal, pengarah *Vedigundu Pasangge* (2014), mengambil inisiatif untuk menyelamkan wacana vernakularisme SJKT ke dalam bentuk filem dan pelaburan sepeenting ini telah dimulakan terlebih dahulu oleh pengarah Yasmin Ahmad yang acap kali menyelamkan tema atau latar pendidikan negara ini dalam hampir kesemua filemnya bermula dari *Sepet* (2005), *Gubra* (2006), *Mukhsin* (2006), *Muallaf* (2008) dan *Talentine* (2009).

Rumusan yang terakhir ialah pendekatan fenomenologi yang dijadikan sebagai pedoman inkuiri telah mendedahkan kesedaran kolektif yang tinggi mengenai imaginari mereka sebagai sebahagian daripada komuniti diaspora India. Ternyata pemeraksanaan identiti etnik dibina secara tidak langsung melalui imaginari sinematik yang berasal dari industri perfileman global benua India yang berpengaruh global. Seperti yang disarankan FINAS dan industri perfileman tempatan amnya, tidak menunjukkan keyakinan yang cukup kuat untuk membolehkan sinema Tamil tempatan terus berusaha menyaingi imaginari yang dieksport dan dikonsumsi sejak sekian lama. Dalam membahaskan fenomena ini, kita boleh menemukan pencerahan lanjut daripada teori etnosymbolisme yang pernah dikemukakan oleh Anthony D. Smith (2010). Dengan Dasar Kebudayaan Kebangsaan (1971) yang berevolusi daripada sebuah dasar yang berteraskan budaya watan Melayu-Islam (Mohd. Faizal, 2021) dan dikomodifikasikan tidak lama dahulu menjadi dasar berteraskan pelancongan iaitu *Malaysia Truly Asia*, maka imaginari golongan muda di negara ini sedikit turut terkesan. Mereka melihat setiap kumpulan etnik boleh, bahkan wajar melestarikan sesuatu imaginari

idaman dan di sinilah Smith berhujah bahawa setiap kumpulan etnik akan mendefinisikan, mengikat dan memilih acuan identiti mereka secara langsung atau tidak langsung daripada filem Tamil sebagai simbolisme etnik yang primordial. Proses pembinaan negara bangsa sedikit sebanyak akan terhambat jika pembikin filem Tamil Malaysia tidak dapat membina ruang imaginari yang sewajarnya untuk mempengaruhi dan memantapkan integrasi nasional dalam kalangan khalayak sinema Tamil.

KESIMPULAN

Kesimpulannya, penyelidikan ini masih di tahap awal namun ia mampu secara keseluruhannya memberikan gambaran yang cukup jelas mengenai imaginari yang terbentuk daripada hubungan diaspora masyarakat India di Malaysia melampaui rantau politik dan globalisasi budaya. Khalayak dan pembikin filem Tamil adalah aktor atau pelaku yang tidak dapat menafikan wujudnya sikap ambivalen terhadap industri sinema Tamil tempatan daripada aspek kepentingan dan hirarki berada di bawah industri perfileman nasional yang berfokuskan kepada filem-filem Melayu. Khalayak dan pembikin sinema Tamil berkemungkinan terdedah terlebih dahulu kepada suatu struktur global yang mengorganisasi, membina, mengawasi dan mewacanakan tingkah laku sosio-budaya, pengalaman, pengetahuan dan persepsi mereka mengenai industri perfileman Hindi atau Bollywood dan Tamil atau Kollywood. Hal ini menjadi sebahagian daripada proses sosialisasi estetika khalayak filem-filem keindiaian iaitu Hindi atau Tamil yang mampu membentuk sudut pandang sinematik yang dipengaruhi perbezaan budaya (*cultural difference*) dalam konteks sinema Tamil di Malaysia sama ada dengan optimis, ambivalen atau sebaliknya. Menurut pengkaji tidak menjadi kesalahan untuk memiliki atau menikmati 2 jenis kesedaran selagi seseorang khalayak itu tahu dan sedar implikasi imaginari vernakular keamilan yang dikonstruksi dan disulam di luar payung peradaban negara serta tidak mendatangkan gangguan dan kecelaruan berjati diri (*psyche*) seseorang khalayak tersebut. Sesungguhnya, melalui pendekatan fenomenologi, pengalaman kognitif, emosional dan citarasa mereka dapat diketahui dan dijadikan pedoman di masa hadapan.

PENGHARGAAN

Makalah penyelidikan ini telah ditulis dan diterbitkan menerusi ehsan Geran Kecil Penyelidikan (GKP) dari Fakulti Sains Sosial dan Kemanusiaan, Universiti Kebangsaan Malaysia di bawah Kod Penyelidikan: SK-2019-019.

BIODATA

Badrul Redzuan Abu Hassan ialah pensyarah kanan di Pusat Kajian Media dan Komunikasi (MENTION), Fakulti Sains Sosial dan Kemanusiaan, Universiti Kebangsaan Malaysia. Bidang kepakaran beliau ialah Kajian Media dan Budaya. Email: brah@ukm.edu.my

RUJUKAN

- Ahmad Murad Merican. (2015). *Batu Uban: Sejarah awal Pulau Pinang*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Ang, I. (1991). *Desperately seeking the audience*. London: Routledge.
- Corbett, S., & Wessels, B. (2017). Active audiences and reflexivity: How film audiences form in northern English regions. *Participations: Journal of Audience & Reception Studies*, 14(2), 63-22.
- Elinwa, O. J. (2020). Audience readings and meaning negotiation in the film viewing space: an ethnographic study of Nollywood's viewing center audience. *SAGE Open*, 10(3). <https://doi.org/10.1177/2158244020939537>
- Grundström, H. (2018). What digital revolutions? Cinema-going as practice. *Participations. Journal of Audience & Reception Studies*, 15(1), 5-22.
- Hall, S., & Morley, D. (2018). *Essential essays* (Vol. 1). New York: Duke University Press.
- Hasmah Zainuddin, Tham Jen Sern, Fauziah Ahmad, Badrul Redzuan Abu Hassan, Julia Wirza Mohd Zawawi, Norliana Hashim, & Muhammad Badri Ishak. (2017). Burying the news for the public: Agenda-cutting of the Tamil newspapers and MIC candidate Facebook during the 13th General Election. *Jurnal Komunikasi: Malaysian Journal of Communication*, 33(2), 55-72.
- Hasrul Hashim, Mohd Azul Mohamad Salleh, & Emma Mohamad. (2015) Analisis penggunaan kesan khas visual digital (DVFX) terhadap genre dan naratologi filem pendek. *Jurnal Komunikasi: Malaysian Journal of Communication*, 31(2), 99-115.
- Hatta Azad Khan. (1997). *The Malay cinema*. Bangi: Penerbit Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Iser, W. (1972). The reading process: A phenomenological approach. *New Literary History*. 3(2), 279-299.
- Lily El Ferawati Rofil, Md. Azalanshah Md. Syed & Azizah Hamzah. (2015). 'Jadi Melayu': Televisyen dan pembentukan identiti wanita keturunan Jawa di Malaysia. *Jurnal Komunikasi: Malaysian Journal of Communication*, 31(1), 41-58.
- Lily El Ferawati Rofil, Azizah Hamzah, & Md. Azalanshah Md. Syed. (2016). Studying a television audience in Malaysia: A practice of audience ethnography in Kampung Papitusulem, Sabak Bernam, Selangor. *Pertanika: Journal of Social Sciences & Humanities*, 24(3), 1147-1161.
- Mohd. Faizal Musa. (2021). Pembohongan 50 tahun. Di mana kita dan apa ertinya kebudayaan kebangsaan sekarang? *Jurnal Svara*, 6(April-Jun), 30-36.
- Neubauer, B. E., Witkop, C. T. & Varpio, L. (2019). How phenomenology can help us learn from the experiences of others. *Perspect Med. Educ.*, 8, 90-97.
- Premalatha Karupiah, Sundramoorthy Pathmanathan, & Bala Raju Nikku. (2020). Perception of sexual violence in Tamil movies by Malaysian Indian viewers. *Feminist Media Studies*, 1-16.
- Radway, J. (1984). Interpretive communities and variable literacies: The functions of romance reading. *Daedalus*, 113(3), 49-73.
- Ravindran, G. (2008). Malaysian Tamils and transnational Tamil cinema: Diasporic identities, 'crisis hetrotopia' and 'aura'. *Jurnal Skrin Malaysia*, 5, 99-118.
- Ravindran, G. (2007). The rhizomatic flows of the transnational Tamil cinema in Asia and Web 2.0. *Philippine Sociological Review*, 55, 64-77. <https://www.jstor.org/stable/23898246>

- Sillalee a/l S. Kandasamy. (2015). *Filem-filem Tamil di Malaysia: Suatu pemerhatian terhadap ketaksamaan sosial* [Tesis Ijazah Doktor Falsafah, Universiti Malaya]. UM Repository.
- Smith, A. D. (2010). *Nationalism: Theory, ideology, history* [2nd ed.]. Polity Press.
- Velayutham, S. (2008). The diaspora and the global circulation of Tamil cinema. In Velayutham, S. (Ed.), *Tamil cinema: The cultural politics of India's other film industry* (pp. 172-188). London: Routledge.